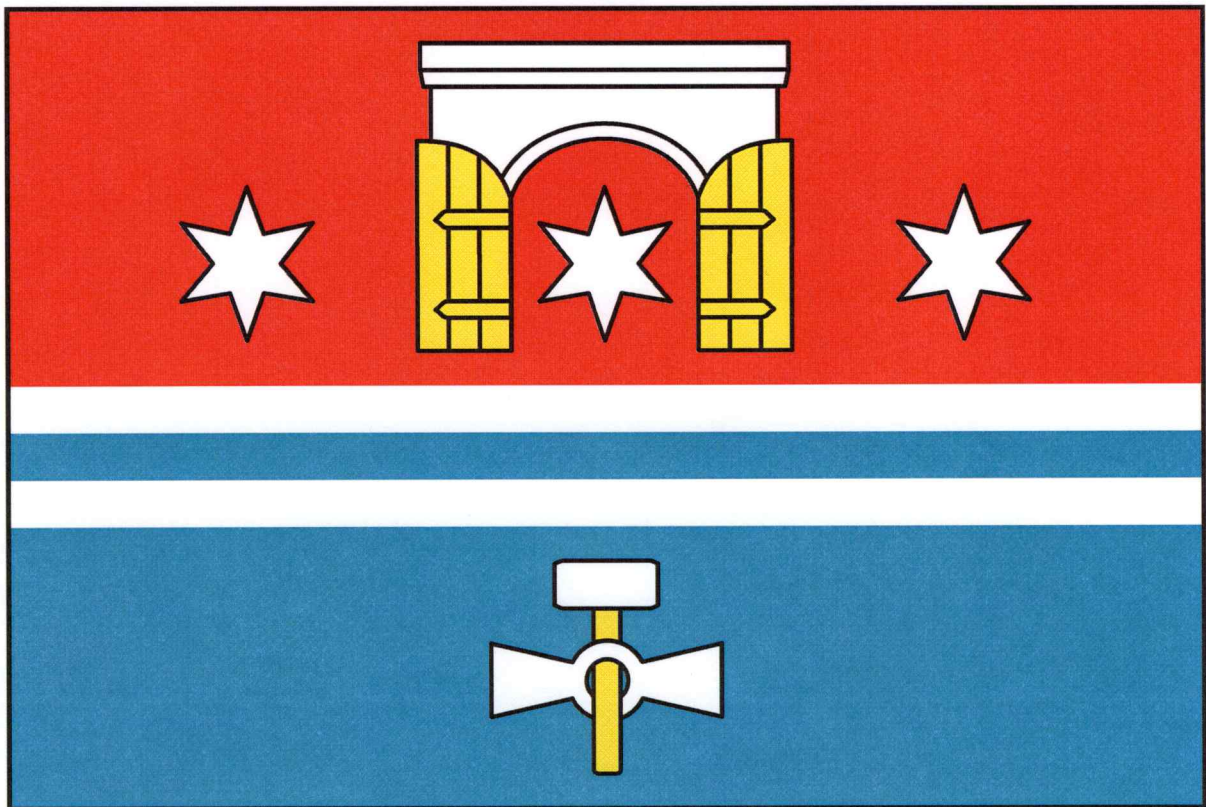

OBEC DOBRŠÍN

NÁVRH ZNAKU OBCE

AUTOR NÁVRHU ZNAKU: MGR. JAN TEJKAL

OBEC DOBRŠÍN

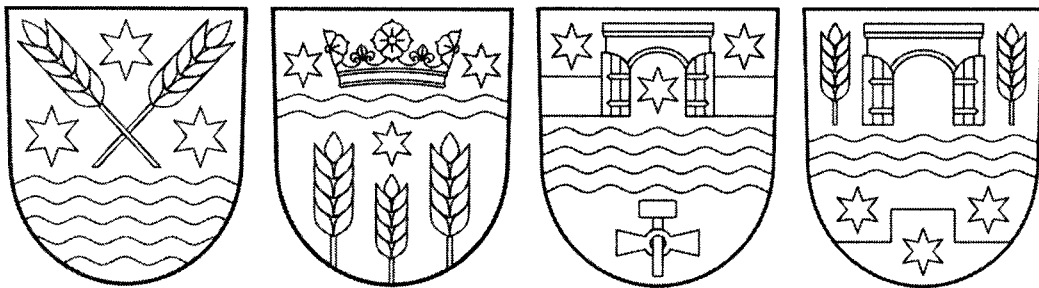
NÁVRH VLAJKY OBCE

AUTOR NÁVRHU VLAJKY: MGR. JAN TEJKAL

Návrh znaku a vlajky

pro obec

DOBRŠÍN

autor:
Mgr. Jan Tejkal
Jan.Tejkal@seznam.cz
<http://heraldika.webnode.cz>

Právo na znak a vlajku:

Zákon o obcích (obecní zřízení) v § 34a stanoví, že:

- (1) Obce mohou mít znak a vlajku obce.
- (2) Předseda Poslanecké sněmovny může obci, která nemá znak nebo vlajku obce, na její žádost znak nebo vlajku obce udělit. Předseda Poslanecké sněmovny může na žádost obce změnit znak nebo vlajku obce.
- (3) Obce a jimi zřízené nebo založené organizační složky a právnické osoby mohou užívat znak a vlajku obce. Jiné subjekty mohou užívat znak obce jen s jejím souhlasem. K užívání vlajky obce není nutný její souhlas.

Právo užívat znak a vlajku obce uděluje předseda Poslanecké sněmovny na základě doporučení Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Žádosti o udělení znaku a vlajky obce, městysu, nebo města projednává Podvýbor pro heraldiku a vexilologii, který je součástí Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, jenž vyslovuje souhlas s návrhy znaků a vlajek obcí.

Evidenci žádostí o udělení znaků a vlajek vede Podvýbor pro heraldiku a vexilologii, jenž současně publikuje informace o nových znacích a vlajkách obcí České republiky v systému REKOS (Registr komunálních symbolů). V tomto systému jsou na základě žádostí samospráv registrovány rovněž historické znaky obcí, městysů a měst.

Tvorba nových obecních symbolů:

Znak a vlajka musí respektovat soubor více či méně pevně stanovených heraldických a vexilologických zásad a musí rovněž vykazovat zřetelný významový vztah k lokalitě, kterou reprezentují.

Mezi relevantní tématické okruhy pro tvorbu znaku patří například konstituce tzv. mluvícího znamení (vyjádření názvu obce), reflexe historické pečeti či razítkové symboliky obce, vyjádření patrona obce, odkaz na význačné události nebo pověsti a mýty v dějinách obce, připomenutí erbovních motivů někdejších feudálních majitelů obce či panství, poukaz na specifické historické či současné řemeslné a jiné pracovní aktivity obyvatel obce, nebo vykreslení určitého relevantního přírodního motivu krajiny, do níž je obec zasazena.

Vlajka obce by měla odpovídat podobě či symbolice znaku obce. Jednou z možností je konstituce geometricky koncipované vlajky ve formě kombinace horizontálních či vertikálních pruhů a případně dalších geometrických obrazců, barevně odvozených ze znakových tinktur a doplněných fakultativně o některé relevantní znakové figury pro zdůraznění neopakovatelnosti každé vlajky. Často - a zejména u lokalit bez městského statutu, kde vzniká vlajka současně se znakem - se přistupuje rovněž k tzv. opakování znaku, což znamená, že vlajka obce má stejnou či velmi podobnou figurální kompozici jako obecní znak.

Znak obce:

Archivní průzkum nepotvrdil existenci vlastního pečetního znamení obce. V Indikačních skicách Stabilního katastru z roku 1837 není pečeť obce doložena, když zde spatřujeme pouze otisky vrchnostenské pečeti královského města Sušice, k jehož panství ves před konstitucí obecního zřízení patřila. Stejně tak absentuje doklad o existenci pečeti obce také v Eichlerově topografické sbírce z 1. poloviny 19. století v Archivu Národního muzea v Praze.

Z období po konstituci obecního zřízení je doloženo otiskem v kronice z let 1868 až 1949 kulaté razítko s opisem „OBECNÍ ÚŘAD V DOBŘŠÍNĚ“ a vyobrazením českého lva.

Z uvedeného vyplývá, že není doložena pečeť či razítko s vlastní symbolikou, kterou by bylo možné převzít do nového znaku obce. Při nemožnosti navázat na historickou obrazovou pečeť či razítko obce počítá návrh znaku výhradně s figurami odkazujícími na historicko-geografické charakteristiky obce. Význam jednotlivých znakových obecných a heraldických figur je přitom následující:

Obecná (tj. z reality převzatá a heraldicky jednoduše stylizovaná) figura obilného klasu - variantně zobrazená ve formě dvojice zkřížených klasů ve variantách 1 a 2, trojice klasů vyrůstajících z dolního okraje štítu ve variantách 3 a 4, nebo dvojice vztyčených klasů ve variantách 7 a 8 – symbolizuje Dobrušín jako historickou zemědělskou ves s řadou dochovaných špýcharových domů a selských stavení.

Doplňkovým či alternativním figurálním motivem se stejnou symbolikou je figura volné brány do dvora ve variantách 7 a 8, případně figura brány uprostřed zdi do krajů znakového štítu ve variantách 5 a 6. Tento figurální prvek podtrhuje charakter obce jako místa památkově i architektonicky cenné zástavby s typickými domy na návsi se vstupními branami.

Figury obilných klasů vykreslují, kromě výše popsané symboliky, současně také historickou mlynářskou tradici v obci, reprezentovanou dvěma mlýny – Dobrušinským (čp.27) a Válcovým, resp. Hamrem (čp.33).

Mlynářství je současně nebo alternativně připomenuto také prostřednictvím figury položené mlynářské kypřice ve variantách 5 a 6, nebo skrze figuru vlnitého dělení štítu, resp. figury vlnitých břeven (tj. vlnitých vodorovných pruhů) ve všech variantách návrhu znaku, jež současně vykreslují polohu území obce na levém břehu řeky Otavy, resp. Ostružné.

Obecná figura koruny (se stylizovanými růžemi a liliemi) ve variantách 3 a 4 a především trojice šestihrotých hvězd ve všech variantách návrhu znaku představují tzv. mariánské atributy a odkazují tedy na památkově chráněnou kapli v Dobrušíně zasvěcenou P.Marii Karmelské. Trojice hvězd odvozená ze znaku karmelitánů podtrhuje konkrétní titul P.Marie a mariánský svátek 16.července, kdy se koná pouť,

zatímco koruna odkazuje na dřívější tradici starší kaple s obrazem Korunování P. Marie, který se připomíná v kronice uložené ve Státním okresním archivu Klatovy.

Ve variantách 7 a 8 jsou hvězdy sestaveny tak jako ve znaku karmelitánů, ovšem na místě hrotu je heraldická (tj. geometrickým dělením štítu vzniklá) figura dělení oboustranným stupněm, jež připomíná bývalé vápencové lomy na území obce (Minovka 1 a 2), jejichž alternativním vyjádřením je obecná figura vztyčeného kladiva.

Heraldická pravidla o barvách a kovech:

Při realizaci návrhu znaku lze postupovat tak, že se jednotlivé varianty návrhu znaku od sebe liší kromě kompozičního řešení také v barevném provedení.

Pokud jde o zvolení barev znaku v obecné rovině, existuje v heraldickém tvarosloví pravidlo o nemožnosti pokládání barvy na barvu a kovu na kov. V klasické komunální heraldice českých zemí hovoříme o šesti základních tinkturách, k nimž posléze přibýly další doplňkové tinktury, kupříkladu tzv. přirozené barvy. Dvě z oněch základních tinktur jsou tzv. kovy - zlatá neboli žlutá a stříbrná neboli bílá, zatímco ostatní - červená, modrá, zelená a černá - patří do kategorie barev.

Je tedy možno volit buď kovový štít (resp. kovové pole štítu) a barevné figury, či opačně barevný štít (resp. barevné pole štítu) a figury kovové. V obou případech je přitom vhodné zachovat co nejmenší možný počet tinktur.

V návrhu znaku obce Dobruška je uplatněna především zlatá a zelená jako symbol zemědělství a zasazení obce do krajiny Šumavského podhůří a stříbrná a modrá jako reflexe barvy vody. Stříbrná a červená pak představují české zemské barvy.

Blason neboli popis variant návrhu znaku obce:

Varianta 1:

„V zeleno-stříbrně vlnitě sníženě děleném štítě nahoře dva zkřížené zlaté obilné klasy provázené třemi (1,2) stříbrnými hvězdami, dole dvě modrá vlnitá břevna.“

Varianta 2:

„V červeno-stříbrně vlnitě sníženě děleném štítě nahoře dva zkřížené zlaté obilné klasy provázené třemi (1,2) stříbrnými hvězdami, dole dvě modrá vlnitá břevna.“

Varianta 3:

„Zelený štít s hlavou oddělenou stříbrným vlnitým zúženým břevnem. V hlavě zlatá koruna provázená po stranách dvěma stříbrnými hvězdami, ve štítě z jeho dolního okraje vyrůstají tři zlaté obilné klasy, prostřední menší převýšený stříbrnou hvězdou.“

Varianta 4:

„Modrý štít se zelenou hlavou oddělenou stříbrným vlnitým zúženým břevnem. V hlavě zlatá koruna provázená po stranách dvěma stříbrnými hvězdami, ve štítě z jeho

dolního okraje vyrůstají tři zlaté obilné klasy, prostřední menší převýšený stříbrnou hvězdou.“

Varianta 5:

„V zeleném štítě ve stříbrném vlnitém břevnu modré vlnité břevno. Nahoře stříbrná zeď do krajů, uprostřed se stříbrnou branou s otevřenými zlatými vraty, provázená třemi (2,1) stříbrnými hvězdami. Dole stříbrné vztyčené kladivo se zlatým toporem zezadu prostrčeným stříbrnou položenou kypřicí.“

Varianta 6:

„Štít dělený červeno-modře stříbrným vlnitým břevnem s modrým vlnitým břevnem. Nahoře stříbrná zeď do krajů, uprostřed se stříbrnou branou s otevřenými zlatými vraty, provázená třemi (2,1) stříbrnými hvězdami. Dole stříbrné vztyčené kladivo se zlatým toporem zezadu prostrčeným stříbrnou položenou kypřicí.“

Varianta 7:

„Stříbrno-zeleně vlnitě děleným vlnitým zúženým břevnem dělený štít. V horním zeleném poli mezi dvěma zlatými obilnými klasy volná stříbrná brána s otevřenými zlatými vraty. V dolním poli děleném stříbrno-zeleně uprostřed oboustranným stupněm tři (2,1) hvězdy opačných barev.“

Varianta 8:

„Stříbrno-modře vlnitě děleným vlnitým zúženým břevnem dělený štít. V horním modrém poli mezi dvěma zlatými obilnými klasy volná stříbrná brána s otevřenými zlatými vraty. V dolním poli děleném stříbrno-červeně uprostřed oboustranným stupněm tři (2,1) hvězdy opačných barev.“

Vlajka obce:

Při tvorbě návrhu obecní vlajky platí, že námět nebo podoba vlajky koresponduje s figurálním obsahem či podobou návrhu znaku. Tuto zásadu lze realizovat ve třech základních intencích:

I-Přistoupením k tzv. opakování znaku (ať již k tzv. doslovnému či tzv. částečnému opakování znaku), což znamená, že se v listu vlajky objeví zcela totožné figury ve stejné či obdobné kompozici jako ve znakovém štítu.

II-Zjednodušením znakových figur do geometrické kombinace pruhů s totožnými barvami.

III-Vzhledem ke konkrétnímu případu vyváženou kombinací postupů I. a II..

V návrhu vlajky pro obec Dobruška jsou přitom variantně uplatněny následující způsoby reflexe znakového figurálního obsahu:

-Varianty 1 a 2 = opakování všech znakových figur. Obecné znakové figury klasů a hvězd jsou posunuty do žerďové poloviny listu vlajky a heraldské figury vlnitého dělení a vlnitých břevnen zase zjednodušeny do podoby vodorovných pruhů odpovídajících barev.